02/02/2023

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης για τον αείμνηστο Μητροπολίτη Γέροντα Περγάμου Ιωάννη – Εις μνημόσυνον αιώνιον

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Με αφορμή την εκδημία του αειμνήστου Μητροπολίτου Γέροντος Περγάμου κυρού Ιωάννου το Οικουμενικό Πατριαρχείο αναδημοσιεύει την επιστολή του Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου προς τον Μητροπολίτη Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιο στις 25η Οκτωβρίου 2011, με αφορμή την ανακήρυξη του μακαριστού Ιεράρχου εις Εταίρον της Ακαδημίας Θεολογικών Σπουδών Βόλου.

Η επιστολή του Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου

*Ἱερώτατε **Μητροπολῖτα Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ**, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Ἰγνάτιε, χάρις εἴη τῇ*

ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Χαιρετίζομεν ἀγαλλόμενοι τὴν ἐπαξίαν ἀνακήρυξιν τοῦ ***Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Περγάμου Ἰωάννου*** *εἰς Ἑταῖρον τῆς ὑμετέρας Ἀκαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν, καθὼς καὶ τὴν πρὸς τιμὴν αὐτοῦ μεταξὺ κη΄ καὶ λ΄ τρέχοντος μηνὸς Ὀκτωβρίου διοργάνωσιν διεθνοῦς συνεδρίου ἐν Βόλῳ ὑπὸ τὸ θέμα: «Μητροπολίτης Περγάμου Ἰωάννης Ζηζιούλας: πρόσωπο καὶ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ σὲ ὀρθόδοξη καὶ οἰκουμενικὴ προοπτική».*

Τιμᾶται ὑφ' ὑμῶν ὁ Ἱεράρχης, ὁ Ἀκαδημαϊκός, ὁ διεθνοῦς κύρους καὶ παγκοσμίου ἀκτινοβολίας καθηγητής, ὁ ὁποῖος δεσπόζει κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν θεολογίαν, εἰς τὸν χῶρον τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Ὁ Ἱερώτατος Μητροπολίτης Περγάμου Ἰωάννης ἀναγνωρίζεται ὡς ὁ ἐπιτελέσας ἕνα πραγματικὸν πνευματικὸν ἄθλον κορυφαῖος ὀρθόδοξος θεολόγος, ὁ ὁποῖος ἐχάρισεν οὐχὶ μόνον εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν ἀλλὰ εἰς σύμπαντα τὸν χριστιανικὸν κόσμον μίαν ἐντυπωσιακὴν θεολογικὴν σύνθεσιν, ἐπὶ τῆς βάσεως τῆς εὐχαριστιακῆς ἐκκλησιολογίας. Τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ εἰκοστὸς αἰὼν ἐχαρακτηρίσθη ὡς «ὁ αἰὼν τῆς Ἐκκλησιολογίας» ὀφείλεται μεγάλως εἰς τὴν συμβολήν του.

Εἰς μίαν ἐποχὴν σημαντικῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν προκλήσεων διὰ τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ὁ Ἱερώτατος Μητροπολίτης Περγάμου Ἰωάννης συνέβαλε καθοριστικῶς, ὥστε ἡ ὀρθόδοξος θεολογία νὰ λειτουργήσῃ ὡς θεολογία ἐν διαλόγῳ, ἀποδεικνύων μάλιστα ὅτι ἡ καθ' ἡμᾶς θεολογία δύναται μετ' ὑπευθυνότητος νὰ διαλεχθῇ πρὸς τὸν σύγχρονον κόσμον, πρὸς τὴν ἐπιστήμην καὶ τὸν πολιτισμόν, παραμένουσα πιστὴ εἰς τὴν Παράδοσιν τῶν Πατέρων. Ἡ θεολογία τοῦ τιμωμένου εἶναι ἐκκλησιαστικὴ θεολογία, ἡ ὁποία συνδυάζει τὴν παραδοσιακότητα πρὸς τὴν ἐπικαιρότητα. Πρόκειται διὰ βαθυστόχαστον, διεισδυτικὸν καὶ γλαφυρὸν θεολογικὸν λόγον, ὁ ὁποῖος ἔχει ἐντυπωσιακὴν ἀπήχησιν, ἀφοῦ ἑρμηνεύει τὸ δόγμα ἐν σχέσει πρὸς τὰ θεμελιώδη προβλήματα τοῦ ἀνθρωπίνου εἶναι καὶ τοῦ κόσμου καὶ ἐγγίζει τὰς ὑπαρξιακὰς χορδὰς τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου, ἀπαντῶν εἰς τὰ ἀγωνιώδη ἐρωτήματά του, τὰ ὁποῖα δὲν ἀπήντησεν ἀλλὰ οὔτε καὶ ἐξηφάνισεν ἡ πρόοδος τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς τεχνολογίας καὶ ἡ ραγδαία οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις.

Ὁ τιμώμενος Ἱεράρχης συνέβαλε καθοριστικῶς, ὥστε νὰ ὑπερβῇ ὁ δυτικὸς χριστιανισμὸς τὸ στερεότυπον ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι χῶρος ἀγόνου παραδοσιοκρατίας καὶ ἐσωστρεφείας καὶ νὰ ἀνακαλύψῃ τοὺς θησαυροὺς τῆς ζώσης ὀρθοδόξου Παραδόσεως, τὴν Τριαδικὴν Θεολογίαν τῶν μεγάλων Ἑλλήνων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, τὴν πατερικὴν θεώρησιν τοῦ προσώπου ὡς γεγονότος σχέσεως, τὴν ἀλήθειαν ὡς κοινωνίαν, τὴν Θείαν Εὐχαριστίαν ὡς ταυτότητα τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὡς εἰκόνα τῶν Ἐσχάτων, τὸν κεντρικὸν ρόλον τοῦ ἐπισκόπου ὡς προεστῶτος τῆς εὐχαριστιακῆς συνάξεως τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας καὶ ὡς ἐγγυητοῦ τῆς ἑνότητος τῆς Ἐκκλησίας, τὸν ἄνθρωπον ὡς «ἱερέα» καὶ «οἰκονόμον» τῆς

δημιουργίας, τὸ ἀσκητικὸν ἦθος τῆς Ὀρθοδοξίας ὡς παρακαταθήκην ζωῆς καὶ ὡς ἐλπίδα διὰ τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον καὶ τὸν κόσμον. Κατέδειξε τοῖς πᾶσι τὴν καθοριστικὴν σημασίαν τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως καὶ θεολογίας διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὴν κοινωνίαν, τὸν πολιτισμὸν καὶ τοὺς πολιτισμούς, τὰς ἀνθρωπιστι-κὰς καὶ φυσικὰς ἐπιστήμας, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς οἰκολογικῆς κρίσεως καὶ τὴν προστασίαν τοῦ περιβάλλοντος, διὰ τὸν διάλογον μὲ τὴν φιλοσοφίαν.

Ὁ τιμώμενος ἀνήκει ἀπὸ τὸ 1986, ἤδη ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ὅλην, εἰς τὴν χορείαν τῶν ἀρχιερέων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, τὸν ὁποῖον διακονεῖ εὐόρκως, ἐκκλησιοπρεπῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς. Ἀποτελεῖ τὸν στιβαρὸν θεολογικὸν βραχίονα τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἐνεπιστεύθη εἰς τὸν ἀγλαὸν ἐπίσκοπον καὶ θεολόγον της τὸν χειρισμὸν καὶ τὴν διεκπεραίωσιν ὑψίστης σημασίας ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων εἰς ὅλον τὸ πλέγμα τῶν εὐθυνῶν καὶ τῶν δράσεών της, ἀνέθεσεν εἰς αὐτὸν δυσκόλους ἀποστολάς, προεδρείας καὶ διαπραγματεύσεις. Τὸ ἔτος 2000 ὡρίσθη, συνοδικῇ ἀποφάσει, Διευθυντὴς τοῦ νεοτεύκτου Γραφείου Ἐκπροσωπήσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐν Ἀθήναις.

Ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ Θεολογία ὀφείλουν πολλὰ εἰς τὸν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Περγάμου Ἰωάννην. Ἡ ἀνακήρυξίς του εἰς Ἑταῖρον τῆς ὑμετέρας Ἀκαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν ἀποτελεῖ σταθμὸν εἰς τὴν πορείαν της καὶ παρακαταθήκην δεσμευτικὴν διὰ τὴν ταυτότητά της. Τιμᾶται ὑφ' ὑμῶν ὁ ἤδη τετιμημένος ὑπὸ πανεπιστημίων, διὰ τῶν τίτλων τοῦ καθηγητοῦ, τοῦ ἐπισκέπτου καθηγητοῦ καὶ τοῦ ἐπιτίμου διδάκτορος, ὁ ἀνεγνωρισμένος ὡς αὐθεντικὸς ἐκφραστὴς τῆς ὀρθοδόξου παραδόσεως ἀπὸ Ἐκκλησίας καὶ οἰκουμενικοὺς ὀργανισμούς, ὁ περιζήτητος ὁμιλητὴς καὶ συζητητής, ὁ ἐρευνητὴς καὶ ἀκαδημαϊκὸς διδάσκαλος, διὰ τὸ ἔργον τοῦ ὁποίου ἔχουν ἤδη ἐκπονηθῆ δεκάδες διδακτορικῶν διατριβῶν καὶ μελετῶν. Εἶναι χαρακτηριστικὸν ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Καντουαρίας Rowan Williams, προλογίζων τὸ ἀξιολογώτατον βιβλίον τοῦ τιμωμένου «Κοινωνία καὶ ἑτερότητα» (Communion and Otherness), σημειώνει ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο ἀποτελεῖ πρόσκλησιν διὰ τοὺς ἀναγνώστας «νὰ ἀνακαλύψουν ἐκ νέου τὸν Χριστιανισμὸν ἐν τῇ δαψιλεστάτῃ παραδοσιακῇ αὐτοῦ μορφῇ».

Ἐπὶ δὲ τούτοις, συγχαίροντες ὑμῖν διὰ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Περγάμου Ἰωάννου εἰς Ἑταῖρον τῆς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν τῆς θεοσώστου ἐπαρχίας Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ, διὰ τὴν διοργάνωσιν τοῦ σχετικοῦ διεθνοῦς συνεδρίου καὶ εὐρύτερον διὰ τὴν παρουσίαν καὶ τὴν ὀρθόδοξον μαρτυρίαν τῆς ὑμετέρας Ἀκαδημίας, ἐκφράζομεν τὴν εὐαρέσκειαν ἡμῶν καὶ ἀπονέμομεν ὁλόθυμον τὴν Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐλογίαν, εὐχόμενοι πλουσίαν καρποφορίαν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας.
,βια΄ Ὀκτωβρίου κε΄

Διαβάστε επίσης:

Εκοιμήθη ο Μητροπολίτης Γέρων Περγάμου Ιωάννης